

Voorzitter, collega's, en vrienden, familie en belangstellenden op de tribune,

Graag richt ik vanavond voor het laatste keer als raadslid het woord tot u.

De heer van IJken, vanavond Eddy, loopt net als ik ook al een tijdje mee in de gemeentepolitiek, maar ik geloof dat ik de enige ben die in drie Eemnesser gemeentehuizen werkte.

44 Jaar geleden, 1966, begon ik als jonge ambtenaar op de Wakkerendijk, in het **eerste** gemeentehuis, het oude Raadhuis. Eemnes telde toen 2700 inwoners. Inclusief secretaris, ontvanger en hoofd gemeentewerken, werkten er 8 mensen. Per 1000 inwoners 3 ambtenaren. Er werd best hard gewerkt, onder andere aan plannen voor de bouw van de Noordbuurt en de Philips-woningen (de Nieuwe Erven) aan de Klaproos en de Ploeglaan, op basis nog van de Wederopbouwwet.

In de winter stonden we met z'n allen eerst 10 minuten rond de zwarte oliekachel op de secretarie om een beetje warm te worden. Dat heette "kachelwacht". En de vader van onze griffier Jan de Bruijn, was toen een van de twee wethouders. Ondanks die kou soms, gaf het werken ons een warm gevoel: wij zorgden bijvoorbeeld dat jonge Eemnessers een dak boven hun hoofd kregen.

Tien jaar geleden **in 2000** kwam ik in het **tweede, "tijdelijke"** gemeentehuis aan de Laarderweg. Op die plek was nl. oorspronkelijk een zwembad gepland.

Ik was toen raadslid. Ik stemde mee over besluiten als bijvoorbeeld: de uitbreiding van Eemnes aan de Noordkant, de zg. Vissenbuurt, de invoering Wet Maatschappelijke Ondersteuning de WMO, de besluitvorming over het Dorpshart en de BEL-combinatie samenwerking.

Iedereen weet dat het gemeentehuis aan de Noordersingel al lang niet best meer was; in de zomer was het er bloedheet en in de winter niet echt warm, en vocht was er genoeg.

Die ambtenaren werkten toen al heel anders dan vroeger in mijn tijd. Er waren nu sectoren met managers en computers in plaats van "Continental" typemachines. De gemeente had er ook behoorlijk veel taken bij gekregen. Meer inspraakprocedures met een mondiger publiek. In dat oude gemeentehuis werkten zo'n 60 ambtenaren; op iedere 1000 inwoners 6.

Ruim een jaar geleden ging ik naar **het derde** gemeentehuis. Dit. We werken nu in de BEL-combinatie samen met Blaricum en Laren, met ongeveer 30.000 inwoners en zo'n kleine 200 ambtenaren. Alle drie de gemeenten zijn zelfstandig gebleven, met een eigen bestuur.

Een eigen Eemnesser bestuur waarin ik raadslid ben en straks niet meer. Eemnes kan daarom eigenstandig besluiten nemen over de uitbreiding in de Zuidpolder (als er gefuseerd zou zijn in de BEL was dit vast anders uitgevallen). Ook kunnen wij eigenstandig besluiten over een onderzoek naar geluidwering van de A27. Laren heeft minder behoefte aan geluidwerende voorzieningen voor de A27 dan Eemnes; Laren ligt namelijk aan de geluidluwe westelijke windrichtingzijde.

De interne organisatie is weer heel anders geworden in vergelijking met de vorige twee gemeentehuizen: de gemeentesecretaris is als ambtelijk baas vervangen door een Algemeen Directeur. Ook de digitalisering en de professionalisering gaan verder. Per 1000 inwoners werken er 6,3 ambtenaren. Zij houden 's winters de handen warm en 's zomers het hoofd koel, door een uitgekiend systeem van isolatie en grondwarmte.

Al met al is Eemnes in "mijn" 44 jaar erg veranderd en heeft ze er veel taken bij gekregen. Eemnes heeft drie maal zoveel inwoners, de ambtelijke organisatie is ongeveer 24 keer zo groot geworden en werkt nu voor Eemnes, Laren en Blaricum samen.

Ik moest mij steeds aanpassen aan de tijd. De zwarte typemachine werd een slanke computer, de hele dikke wederopbouwplannen werden digitale bestemmingsplannen die op zo'n USB-ministick passen. De grote zwarte kachel (ach god) werd centrale verwarming en toen duurzame aardwarmte.

Is er dus alleen maar reden voor nostalgie? Omdat alles anders werd? Neen, zeker niet!

Wat belangrijk is, heeft kunnen blijven. Eemnes is een zelfstandig groen dorp, tussen Hilversum en Amersfoort, dat over z'n eigen toekomst beslist. Maatschappelijk zijn we een eigen gemeenschap en juridisch zijn we een eigen gemeente.

De wereld verhardt om ons heen, dat ziet je gebeuren. Dat heeft meerdere oorzaken, maar een daarvan is de schaalvergroting. Je ziet het bijvoorbeeld bij scholen en verzorgingstehuizen. Hoe groter, hoe anoniemer en dus des te meer kans dat mensen, die net iets minder sterk zijn, buiten de boot vallen. Fusies van allerlei instellingen hebben vooral bureaucratisering en vervreemding meegebracht.

Als ik over onderzoeken hiernaar lees, is het steeds zo, dat tegendraadse instellingen die klein blijven, vaak het beste – ook gevoelsmatig- presteren. Er wordt al gefluisterd over "defuseren", het weer opsplitsen van die mammoetinstellingen.

Er is daarom meer tegendraadsheid nodig.

Vooraf tegen de Haagse zucht om gemeenten te degraderen tot een soort rijksloketten én ook bijvoorbeeld tegen landelijk partijleiders die bij de campagne voor

de verkiezing van de gemeenteraden beweerden dat de OZB bij gemeenten niet omhoog gaat (Henk, ik bedoel dus Mark Rutten).

Niet voor niks wordt in het hele land een beetje jaloers naar onze BEL-combinatie gekeken. De BEL is met de samenbundeling van de ambtelijke organisatie en het behoud van bestuurlijke zelfstandigheid een goed alternatief tegen fuseren.

In Eemnes kun je burgemeester Roland – als hij dat zou willen - nog op de fiets tegen komen, kennen de wethouders alle straten en is het opkomstpercentage bij verkiezingen hoger dan landelijk. Wij Eemnessers gaan over onszelf.

Onze gekozen gemeenraad beslist hier over de OZB - als het aan Edy ligt nooit meer omhoog - en over het geld voor grondaankopen.

Daarom zeg ik alle bestuurders en ambtenaren die helpen en hielpen om van **de eigenwijze BEL combinatie** een een krachtig bestuursmodel en dus een succes te maken, uit de grond van mijn hart dank.

Ik ga afronden met woorden van dank.

Ik bedank iedereen, waarmee ik de afgelopen 10 jaren gewerkt heb.

Ik bedank mijn collega raadslid Erik Boomsma, alle raadsleden door de jaren heen, onze griffier - onze rots in de branding, alle medewerkers en bestuurders en natuurlijk de burgers van Eemnes.

Soms waren we het in de Raad wel heel erg oneens, maar dat hoort erbij. In de Raad vecht je samen over je ideeën en principes, na de vergadering drink je met elkaar een glaasje.

Als allerlaatste: Lieve Wilma, mijn opvolgster, je bent een dijk van een meid, uit het goede rooie socialistische hout gesneden, wel een stuk vriendelijker dan ik ben, doortastend, eigengereid, leergierig, sterk en eigenwijs.

Ik wens jou een heel goede tijd in de gemeenteraad van Eemnes en ik ben ervan overtuigd dat je voor Eemnes en de Eemnessers de principes van de PvdA zult uitdragen.

Als aller allerlaatste wil ik mijn man Jan Sanders bedanken voor zijn nooit aflatende steun, die er altijd was, wat er ook gebeurde, door dik en dun.

Dank u en graag tot ziens.